63ste Jaargang No. 5245 **DAGBLAD** Dinsdag 21 October 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao. Directeur F. J. M. Wijnekus, Hoofdredacteur Ad. Versney. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Credietbank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

George VI opent het Britse Parlement

Attlee wil rechten van het Hogerhuis beknotten

Vorming van een Spaans anti-Franco blok aanstaande

ENGELSE PARLEMENT SLUIT ZITTINGSJAAR.

De Britse socialisten sloten formeel het tweede wetgevend jaar en stelden het program voor het derde jaar op, dat hoofdzakelijk gewijd zal zijn aan het nationaal economisch herstel. De leden van het Hoger- en Lagerhuis keerden na twee maanden vacantie terug en woonden gisteravond een kleine vergadering bij om de sluitingsrede van de Koning te horen. De nieuwe parlementaire zitting zal heden geopend worden door de Koning, die persoonlijk het wetgevend programma; opgesteld door Attlee, diens medeministers en raadgevers, zal bekend maken. Kort voor de vergadering van gisteren riep Attlee een bijzondere cabinetszitting bijeen voor de laatste beslissing over de voorstellen, die in de toespraak van de Koning staan.

De jongste ministers hadden thee in het huis van minister-president Attlee gisternamiddag en volgens de traditie deelde Attlee hen de inhoud mede van de rede van de Koning, die heden voorgelezen zal worden.

De koninklijke toespraak van gisteren was eveneens door de regering geschreven en werd voorgelezen door Lord Jowitt, de Lord-kanselier. Hij deelde mede, dat er substantiële vooruitgang te bespeuren was ten aanzien van het economisch herstel, maar waarschuwde voor moeilijkheden en voor verdere offers, die gebracht zullen moeten worden. De toespraak van de Koning, die heden gehouden zal worden en eveneens door de regering van Attlee geschreven is, zal waarschijnlijk voorstellen de macht van het voor het grootste gedeelte conservatieve Hogerhuis te beperken om te beletten, dat het socialistische programma wordt gesaboteerd. De nationalisatie van de ijzer- en staalindustrie, die oorspronkelijk gedurende dit zittingsjaar doorgevoerd zou worden, zal uitgesteld worden om de productie niet in gevaar te brengen, die zo hard nodig is om de uitvoer op te voeren. De nationalisatie van de gasindustrie echter zal een der doeleinden zijn van het jaar 1948.

Het debat over de rede van de Koning zal misschien een week duren en een gelegenheid verschaffen om de Britse economische positie geheel te onderzoeken. Sedert het Parlement op 13 Augustus op vacantie ging, heeft de regering de omzetting van ponden in dollars stopgezet, de invoer drastisch beperkt en de Britse industrie tot hoger opbrengst aangezet. Men verwacht, dat Attlee heden eveneens zal spreken en wel over de economische crisis en aanwijzigingen zal geven over de komende verminderingen bij het leger. Welingelichte kringen zeiden, dat er nog geen beslissing is bereikt over de voorstellen om de voedselsubsidies te verminderen en dit zal waarschijnlijk ook uitgesteld worden tot midden November als de tussentijdse begroting aan het Parlement wordt voorgelegd.

HET ENGELSE PARLEMENT GEOPEND.

Koning George VI van Engeland legde aan het Parlement bij de opening van het nieuwe zittingsjaar het socialistische wetgevend programma voor, waarbij de nationalisatie van de gasindustrie wordt aangekondigd en gezinspeeld wordt op een plan om het gezag van het Hogerhuis te beperken.

De beide Huizen waren in het Hogerhuis tezamen gekomen om de troonrede van de Koning te horen. De nadruk werd gelegd op het economisch herstel. Gewaarschuwd werd voor verdere offers, die gebracht zullen moeten worden. De Koning verklaarde, dat de eerste taak van zijn ministers moet zijn de begroting in evenwicht te brengen in het bijzonder door

GEORGE VI

opent het Parlement,

de uitvoer op te voeren. Hij maakte geen melding van de nationalisatie van de ijzer- en staalindustrie. Regeringskringen zeiden, dat dit laatste doel tijdelijk is opgegeven tengevolge van de economische crisis.

Er waren bijna 20 nieuwe voorstellen. Het plan om de macht van het Hogerhuis te beknotten, dat reeds enige dagen geleden in regeringskringen voorzien werd, zal de meeste tegenstand ondervinden.

De voorgestelde maatregel werd in de rede van de Koning nauwelijks genoemd, maar er werd aangekondigd, dat er een wet zal worden ingediend om de Parlementswet van 1911 te amenderen. Onder de Parlementswet van 1911 kan het Hogerhuis iedere maatregel verwerpen met uitzondering van die, welke met geld te maken hebben, maar het Lagerhuis kan een door het Hogerhuis verworpen maatregel toch er door krijgen als het in drie achtereenvolgende vergaderingen de maatregel aanneemt.

Het programma van de Labourregering vraagt om uitbreiding van de productie in het Britse Gemenebest, om leiding van de arbeid met het doel arbeiders aan die arbeid te zetten, welke nodig is voor het nationaal herstel. De verzekering wordt gegeven, dat de Britse films op een alleszins faire basis zullen behandeld worden.

De vrouwen zullen hun nationaliteit behouden, wanneer zij met buitenlanders huwen. Ceylon zal volledige verantwoordelijkheid krijgen binnen het Britse Gemenebest. De demobilisatie van het leger zal versneld worden om de regeringsuitgaven te beperken en het tekort aan mankracht te bestrijden. Het volk van Burma krijgt het recht de toekomstige bestuursvorm zonder enige inmenging te bepalen. Er zal een betere en meer uitgebreide zorg besteed worden aan afhankelijke kinderen. De Schotse landbouw zal verbeterd worden. De armenwet zal opgeheven worden een voorzieningen voor een nieuw systeem ten aanzien der armen zal getroffen worden. Sommige belastingen op kapitaalsbezit in Engeland en in Wales zullen herzien worden.

De Koning zat op zijn gouden kroon, terwijl hij langzaam en weloverwogen met nauwelijks een tussenpauze de rede voorlas. Aan zijn linkerzijde zat de Koningin en aan zijn rechter Prinses Elizabeth, die voor het eerst de opening van het Parlement officieel bijwoonde. De rede duurde 13 minuten.

WEDER TEVERGEEFS.

De Algemene Vergadering faalde weder in een nieuwe poging om de laatste zetel in de Veiligheidsraad aan een der leden toe te wijzen. De strijd, om de zetel van Polen, die eind December vrij komt, gaat nog steeds tussen India en Sovjet-Oekraine. Deze quaestie is reeds drie weken aan de gang en het is al de tiende stemming.

Na de stemming verklaarde Jan Massaryk, de minister van Buitenlandse Zaken in Tsjechoslowakije, dat hij door zijn regering gevraagd is voor de Algemene Vergadering te verklaren, dat Tsjechoslowakije niet meer ten aanzien van de zetel in de Veiligheidsraad deel zal nemen aan enige combinatie. Dit betekent, dat Tsjechoslowakije het voorstel van de Verenigde Staten heeft aangenomen om zich als verzoeningscandidaat voor de zetel in de Veiligheidsraad beschikbaar te stellen. Zowel Rusland als de Westerse mogendheden zullen Tsjechoslowakije aanvaardbaar vinden om deze doodgelopen quaestie tot een oplossing te brengen.

MIJNWERKERSSTAKING.

Uit Londen kwam het bericht, dat er 4000 ondergrondse werkers van 17 verschillende Schotse kolenmijnen in een niet-georganiseerde staking zijn gegaan, terwijl er besprekingen worden gevoerd over een eventuele loonsverhoging. De stakers zijn tot deze stap overgegaan uit protest tegen de tergende langzaamheid waarmede de quaestie wordt behandeld.

De Gaulle de sterke man van Frankrijk

Zijn overwinning een nederlaag voor de communisten

Dreigende inflatie en een chronisch gebrek aan dollars, sociale onrust, massale stakingen en demonstraties uit protest tegen de lage lonen en duurte van het levenspeil; stakingen, die vooral gericht zijn tegen de regering en niet tegen de ondernemers, die de prijzen verhogen alsof dit tot hun dagelijkse bezigheden behoort, de extremisten van links en rechts, die klaar staan om deze noodtoestand uit te buiten ziedaar het beeld van het Frankrijk uit de 20-ste eeuw, een democratie in verwording.

In dit land nu zijn Zondag de verkiezingen voor de gemeenteraad gehouden en met het „feu sacré" hebben de Fransen zich van hun stemplicht gekweten. De ironie van het lot wilde, dat men in Frankrijk de zoveelste staking beleefde, echter, de uitslag van deze verkiezing laat zien, dat men op de weg naar benzinning is.

Want wanneer men deze verkiezingen beschouwt tegen een achtergrond van het internationaal gebeuren, dan valt het op dat de Communisten en de M.R.P. aanzienlijke verliezen hebben geleden ten gunste van de Franse Generaal de Gaulle.

Generaal de Gaulle, die na de smadelijke capitulatie als eerste verzetsman de eer en het prestige van Frankrijk redde en zich daarmede de sympathie van het volk verwierf, wordt algemeen als een man beschouwd, die de natie uit de tegenwoordige chaotische toestand kan halen.

De Gaulle is een uitgesproken voorstander van een hecht Frans-Engels vriendschapsverdrag als kernpunt van een verenigd West-Europa, teneinde een wereld, waarin de vrede in gevaar gebracht wordt door de overheersing van twee grote mogendheden — Rusland en de Verenigde Staten — weer in evenwicht te brengen. Indien bij een tóch uitbreken van een Amerikaans-Russisch gewapend conflict Frankrijk in verdeeldheid zou zijn, dan zou dit land des te gemakkelijker een prooi worden van een vijfde colonne en het is juist deze laatste omstandigheid, welke de zeilen van de Gaulle's verkiezingsscheepje flink deed bollen.

De politieke overwinning van de Gaulle heeft ook wel iets meer te zeggen, indien men deze zou opvatten als een reacti eop de pas opgerichte internationale, de „Komintern", een organisatie, die slechts serviel de bevelen van Moskou opvolgt en weinig begrip aan de dag legt voor de interne moeilijkheden, waarin Frankrijk zich bevindt. Dat het Franse volk partij heeft gekozen tegen de Komintern, impliceert tevens, dat het door de Amerikaanse bril welwillender wordt bekeken en Truman, die de laatste dagen toch al een min of meer verstarrende houding aan de dag legt ten aanzien van de Russische buitenlandse politiek, kan in deze Franse verkiezingsuitslag slechts een morele steun zien, om de wereld te behoeden voor een nieuwe ramp, een ramp die in dit atoom tijdperk schrikbarende afmetingen zou aannemen.

De verkiezingen zijn voor wat Rusland betreft een harde klap, want een communistische overwinning zou betekenen dat Rusland niet meer of minder meesteres van het continent zou zijn, de Anglo- Amerikaanse positie in Duitsland zou wankel worden, daar deze nu ook in de rug bedreigd wordt, het Middellands zeegebied zou door de zuidelijke Franse havens onder Russische contrôle staan, vanuit St. Nazaire, Brest, Dakar en Casablanca zouden eventueel duikboten van Russische nationaliteit kunnen opereren en de geallieerden in een toekomstige oorlog ernstige slagen bezorgen.

Toegegeven, het Rusland van heden bloedt nog aan vele wonden, die nog niet geheeld zijn, daarom ook zullen de Franse communisten een politiek van honing voeren om te maken wat er nog van te maken is. Ongetwijfeld zullen zij de politiek van het „laissez aller" nastreven en natuurlijk sabotage, het middel bij uitstek om het land in beroering te houden en te verzwakken.

Ramadier, die Leon Blum achter zich weet, beseft wel terdege, dat de manoeuvres van de onder communistische invloed staande C.G.T. en de rebellerende leiders in de communistische partij een politieke bedoeling hebben, die Frankrijk ten gronde zou richten. De communisten hebben de gemakken der oppositie gekend en zij zullen daar ook naar weten te handelen.

Van de Gaulle weten wij dat hij voorstander is van en Brits-Frans samengaan, zijn buitenlandse politiek is sterk pro-Amerikaans en anti Sovjet. En ook weten wij uit zijn redevoeringen, dat indien de communisten zouden weigeren met hem samen te werken, hij, de Gaulle, niet zou aarzelen de communisten uit de regering te stoten.

Nog is de tijd niet daar dat zulks zal geschieden, maar de symptomen wijzen er op dat zijn visie wel door de meeste Fransen wordt gedeeld. Daarom was de dag van deze verkiezingen een dag van vreugde voor het Franse volk, want uit de nood zal eens de Gallische haan victorie kraaien.

het nieuws van vandaag

De gissingen over de gevolgen van de overwinning van de Franse Volkspartij duren voort. Alhoewel De Gaulle een grote victorie heeft behaald is zijn kans op directe uitvoering van gezag in het landsbestuur op het ogenblik gering. Wel zal de huidige regering van Ramadier rekening houden met de publieke opinie, die in zulk een grote mate achter De Gaulle staat. De verkiezingen voor de Nationale Vergadering zullen pas het volgend jaar gehouden worden. Met Juni van het komend jaar treedt de nieuwe Nationale Vergadering in werking. In die tussentijd zullen de communisten zeker trachten hun slag te slaan, want zij kunnen, als de overwinning van De Gaulle zich bestendigt, er op rekenen, dat zij hard zullen worden aangepakt, dat zelfs hun partij als zijnde in dienst van een buitenlandse mogendheid zal worden verboden. Voordat De Gaullisten hun intrede doen in de Nationale Vergadering staat er nog een roerige tijd te wachten en Ramadier zal met vastehand het schip van Staat door deze moeilijkheden heen moeten sturen.

In Londen opende Zijne Majesteit Koning George VI het nieuwe zittingsjaar van het Parlement. De Koning las een rede voor, die geheel is opgesteld door de Labourregering. Wij moeten niet vergeten, dat de huidige Koningen en Presidenten nimmer officieel als Staatshoofd hun eigen meningen zeggen. Zij zijn spreekbuizen van het dan aan het bewind zijnde ministerie. Zo kon het voorkomen, dat Koning Michaël van Roemenië onlangs het parlement in zijn land opende met een lofrede op Rusland, welk land hem practisch tot een gevangene heeft gemaakt. Dezelfde Koning prees ook enige jaren geleden Duitsland onder dezelfde omstandigheden. De positie van het Koningschap is in een absoluut symbool opgegaan en zoals het nu gebeuren kan, dat twee tegenovergestelde meningen binnen korte tijd uit eenzelfde mond kunnen komen, is evenmin geëigend om de eerbied voor het gezag te doen stijgen.

Merkwaardig is onze brief uit Nederland, waarin geschreven wordt over de redenen, die tot het regentschap aanleiding gaven. Zo het aldus is, dan kunnen wij niet anders dan nog meer eerbied hebben voor deze Hoge Vrouwe.

Morgenavond vertrekt de commissie voor de dollarbesprekingen naar Nederland. Officieel werd de samenstelling reeds bekend gemaakt. Doch de benoeming van de heren Smeets en Vromans tot Statenlid heeft de gouvernementssecretarie nog niet medegedeeld.

Het tijdelijk Regentschap

Weinig hartverheffende zitting der beide Kamers

Waren het alleen gezondheidsredenen?

Het politieke leven in Nederland stond gedurende de laatste tien dagen in het teken van de dip ingrijpende gebeurtenissen rondom H.M. de Koningin. Het geheim was dit keer volkomen bewaard gebleven. Niemand was erop voorbereil toen Vrijdagmorgen aan de, op korte termijn samengeroepen hoofdredacteuren der grote bladen, door de secretaris van de Minister-president de mededeling werd gedaan, die om een uur via radio en extraedities van bijna alle kranten, ter kennis van het Nederlandse volk werd gebracht. De reactie van medegevoel en ontsteltenis was eenparig en de diepe saamhorigheid van het volk manifesteerde zich een paar dagen later op treffendewijze, toen tienduizenden bij de dooppjechtigheid te Utrecht de Vorstin begroetten.

Door de plechtige Eedsaflegging in le Ridderzaal is een tijdelijk einde gekomen aan een grootse periode in de Vaderlandse geschiedenis en is er een interregnum begonnen, dat Nederland vol vertrouwen tegemoet ziet.

Maar het moet gezegd worden, dat deze tien dagen weinig reden tot verheffing gaven en ook dat er wellicht meer het regentschap van Prinses Juliana vastzit, dan oppervlakkig lijkt.,

Ten eerste de manier, waarop de nieuwe wet tot stand is gekomen. Iedereen had verwacht, dat de gemeenschappelijke zitting van beide Kamers Woensdag een machtige en pakkende demonstratie van vaderlandse eensgezindheid zou zijn geweest met een korte motie van toestemming en van eerbbiedige goede wensen aan H.M., zonder hoofdelijke stemming, een historische zitting van een paar minuten. Maar wat er gebeurde, was ronduit gezegd beschamend! Er was een verlegen gefluister, uitstel om een paar uur, dan voor een dag, dan nogmaals, tot eindelijk het omgevormde wetsontwerp klaar was. Zelf dan was nog een tactvolle rede van voorzitter Van Schayk (Kath.), in zijn hoedanigheid als afgevaardigde nodig, om een discussie af te snijden en aanname zonder hoofdelijke stemming te verzekeren.

De staatsrechtelijke bezwaren tegen het oorspronkelijke ontwerp van de regering waren terzake volkomen juist; zij kwamen in hoofdzaak r op neer, dat de tijdelijk afgetreden Vorstin niet later het tijdstip van hervatting van Haar hoge plichten zou hebben kunnen vaststellen; zij zou dan immers niet dergelijke actes van gezag kunnen uitvoeren, omdat zij dit gezag tijdelijk had neergelegd. Wat erbij zo ergerlijk was, is het feit, dat deze ingewikkelde en delicate rechtsconstructies van tevoren in orde hadden moeten zijn. De fout schijnt bij de Raad van State te ligge. Hoe dan ook- de gelegenheid voor een grootse vaderlands ogenblik werd gemist.

Veel belangrijker echter zijn de achtergrnden van het Koninklijke besluit zelf. Wij verraden geen geheim(wanneer wijconstateren, dat de officiele motivering met egzondheidsredenen de situatie niet volledig kenschetst.

Natuurlijk zijn het ook, of misshien zelfs op de eerste plaats gezondheidsredenen. De Vorstin heeft in deze 7 jaren werkelijk bovenmenselijk werd verricht. waarop de reactie op Haar leeftijd niet kon uitblijvy. Maar er is meer.

De gang van zaken in Inlonesië is hier op de eerste plaats te noemen. Het zou zo kunnen worden uitgedrukt: De Vorstin is van mening, dat meer en meer de gebeurtenissen zich van het uitgaanspunt, n.l. Haar beroemde Decemberreden hebben verwijderd, aa nwier gedachten zij diep overtuigd vasthoudt, maar welke gedachten Zij soms vergeten vreest.

Dit zijn geen sensationele speculaties, maar dingen die in breoe kring reeds geruime tijd niet onbekend zijn. Onverkwikkelijke incidenten zoals het geval Nadjamoedin spelen vermoedelijk ook een rol. Zo blijkt de tijdelijke neerlegging van het hoge ambt complexe redenen te hebben. De bladen hebben delicate dingen met de geboden terughoudendheid behandeld.

Over enkele weken zal blijken — velen betwijfelen het! — of de voorlopige datum 1 Dec. eehandhaafd wordt en of de Vorstin zich reeds voldoende hersteld voelt. Zo niet, dan zou dezelfde wettelijke procedure opnieuw gevolgd moeten worden.

TERECHTSTELLINGEN IN GRIEKENLAND.

Men bericht, dat 41 personen gedurende de laatste 24 uren in Griekenland terechtgesteld werden door vuurpelotons. Het ministerie van Voorlichting zeide, dat hedenmorgen 13 communistische leden te Saloniki werden doodgeschoten.

MEVROUW ROOSEVELT GEEFT DINER.

Mevrouw de weduwe Franklin D. Roosevelt hield gisteren een diner in haar residentie te New York. Onder de gasten bevonden zich de heer en mevrouw Oswaldo Aranha, het hoofd van de Braziliaanse delegatie bij de Uno.

STALIN OP VACANTIE.

Radio-Moskou berichtte, dat Stalin zijn vacantie in het gebied van de Zwarte Zee doorbrengt. Men onthulde, dat de dictator een delegatie bestaande uit acht leden van het Britse Parlement, op een receptie ontvangen heeft te Sochi in het gebied van de Zwarte Zee.

OM REPUBLIKEINS SPANJE TE HELPEN.

Een telegram van Tass uit Belgrado berichtte, dat de arbeiders van Trieste een comité hebben gevormd om Republikeins Spanje te helpen. Het comité bestaat uit leden van de Unie der Partisanen, van het Onafhankelijk Front, van het antifascistisch Verbond, van de jeugd, van het Bevrijdingsfront en van het Rode Kruis.

Van her en der

DE BETEKENIS VAN DE GAULLES' VERKIEZING.

De lange ernstige figuur van generaal Charles de Gaulle werpt eens te meer een lange schaduw over het Franse politieke toneel en men verwacht, dat zijn verrassende overwinning bij de gemeenteraadsverkiezingen weerspiegeld zal worden in de vorming van een niet-communistische regeringscoalitie. Generaal de Gaulle kwam uit de verkiezing als de man met de grootste volksmassa achter zich, die de kampioen is van de Westerse idealen in eigen land en waarschijnlijk van het Europese vasteland. De toegang tot de directe macht wordt geblokkeerd tot Juni door de Franse grondwet, maar men verwacht, dat zijn beginselen reeds deze winsten gevoeld zullen worden. De Gaulle's partij zal zetels eisen en ook krijgen in de coalitie-regering van minister-president Ramadier, omdat deze partij zo sterk de publieke opinie achter zich heeft. De Gaulle zal misschien sommige van zijn politieke tegenstanders er van overtuigen om zich met hem te verenigen in het nemen van straffen maatregelen tegen de arbeiderstakingen, de zwarte markt, vermeerdering van productie en vermindering van economische toezicht.

De grootste steden brachten De Gaulle een overweldigende meerderheid en maakten zijn partij als de mogelijk grootste partij in de Nationale Vergadering. De felle anti-communistische campagne bracht De Gaulle deze grote overwinning. De communisten hielden in de meeste gevallen hun aantal stemmen, maar De Gaulle kreeg zijn stemmen van de midden- en rechtse partijen, in het bijzonder van de partij van George Bidault.

Momenteel heeft de partij van De Gaulle reeds enige afgevaardigden in de Algemene Vergadering. Wettelijk kunnen leden van andere partijen in de Algemene Vergadering overgaan naar de partij van De Gaulle door dit den president van de Algemene Vergadering mede te delen. Maar het is bijna niet mogelijk, dat een voldoend aantal afgevaardigden hun partijen zullen verlaten om De Gaulle een meerderheid te geven.

De meeste afgevaardigden zijn om een of andere reden De Gaulles' tegenstanders.

De kracht van De Gaulle's overwinning kan echter snel gevoeld worden in de Raad van de Republiek, omdat de leden van deze Raad heeft alleen maar raadde nieuwe gemeenteraden. Maar deze Raad heeft alleen naar raadgevende macht. De sleutel tot werkelijke macht is de Nationale Vergadering, die de wetten goedkeurt en bevestigt en die het ministerie tot aftreden kan dwingen.

Iedere poging van de generaal om zelf een regering te vormen zal dood lopen op een vijandelijke meerderheid in de Nationale Vergadering. Voordat De Gaulle zelfs deze kans krijgt, moet minister-president Ramadier zich terugtrekken of tot aftreden gedwongen worden door een niet-vertrouwens stemming. Het kan dan mogelijk zijn, dat De Gaulle opdracht krijgt een ministerie te vormen, doch zijn regering moet ten slotte geruggesteund worden door de Nationale Vergadering. Dit alles lijkt zeer onwaarschijnlijk. Wel zullen Ramadier en zijn ministers rekening houden met de politiek van generaal De Gaulle met het oog op zijn overweldigende aanhang in het land.

Een der gevolgen hiervan zou kunnen zijn, dat Ramadier een krachtiger houding aanneemt tegen de communistische stakers, die de gemeenschap ontwrichten en de productie belemmeren. Ook wordt het ministerie door deze verkiezingen aangemoedigd om een meer agressiever anti-communistische en anti-Russische politiek te voeren. De autoriteiten zullen waarschijnlijk ook aan de eisen van De Gaulle tegemoetkomen ten aanzien van constitutionele herzieningen, waarbij de president meer gezag krijgt onafhankelijk van de wetgevende macht. Een der meest duidelijke gevolgen van de verrassende overwinning van De Gaulle is de verdeling van het land in twee zeer vijandige groepen.

Met de communisten als leiders van de Arbeidersfederatie wachten de Fransen neer af wat de communisten zullen doen ten aanzien van de dreiging van De Gaulle dan wat de generaal zou kunnen doen.

Een nieuwe golf van stakingen en zelfs een algemene staking over het gehele land is in het geheel niet onmogelijk. Met de huidige stemming in Frankrijk zullen de communisten zich realiseren, dat zij snel moeten handelen en zeker voor volgend jaar Juni.

ROBLES EN PIETRO VERGADERDEN.

Anti-Franco actie wast aan.

Roman Jimenez seinde uit Londen, dat de Spaanse Monarchistische leider, José Maria Gil Robles, met de socialist Pietro, vergaderd had. Na deze vergadering vertrok Robles naar Lissabon. De Spaanse monarchist onthield zich van commentaar en weigerde zelfs te vertellen waar de vergadering plaats vond.

Welingelichte bronnen wisten echter te vertellen, dat zij de twee leiders gisteren gezien hadden en dat de grond van hun besprekingen sloeg op hun toekomstige actie om de Franco-regering omver te werpen.

Een zegsman berichtte dat er nog een overeenstemming bereikt moest worden over enkele kleinigheden, alvorens over te gaan tot het vormen van een coalitieactie tegen de Franco-Spanjaarden, zoals voorgestaan door de Minister van Buitenlandse Zaken van Engeland Ernest Bevin. Dit is het noodzakelijk eerste vereiste voor Engeland om een meer actieve lijn te krijgen in de oplossing van de toestand in Spanje.

Pietro, die binnen enkele dagen naar Parijs zal vertrekken, zal eerst de antwoorden afwachten van de andere republikeinse groepen, op zijn beroep tot een gemeenschappelijk front. Welingelichte bronnen meldden, dat het beroep van Bevin tot het verenigen van de Spaanse oppositie, om de huidige regering in ballingschap te Parijs, welke nooit door de Westerse democraten erkend werd, te vervangen, werd ondersteund door Amerika en Frankrijk.

Men vertelde, dat Pietro en Robles waren overeengekomen om genoemd plan door te drijven door verschillende politieke groepen tot één lichaam te coordineren. De groepen, die in aanmerking komen, zijn zij die achter de verbannen regering staan, t.w. de Radicalen, de Socialisten, Arbeiders Unie, de Catalanen, de Basken en de Monarchisten, doch de Communisten en dien satellieten worden uitgesloten.

Vermeld wordt, dat zowel Pietro als Gil Robles vergaderingen zullen beleggen met hun partijen, en contact zullen zoeken met andere anti-Franco partijen, alvorens een verdere stap te nemen. Men bericht dat Bevin op de hoogte is gesteld van het resultaat der besprekingen, die door de twee Spaanse leiders gevoerd zijn.

De basis van overeenstemming berustte op het vormen van een interim regering in Spanje, welke regering een vrije algemene verkiezing zou uitschrijven, waardoor de Spaanse bevolking in staat gesteld zou worden haar eigen toekomstige regering te kiezen.

GEEN OPEN-RIT DOOR DE STAD.

Scotland Yard op haar qui-vive.

De speciale AP-correspondent **Dewitt Mackenzie** seinde uit New York da de schokk de bekendmaking, volgens welke prinses Elizabeth en Luit. Ph. Mountbatten na hun huwelijkszegening geen open-rit meer zullen maken door het centrum van Londen, de harten der Engelsen, die gehoopt hadden bij deze gelegenheid hun toekomstige koningin te zullen aanschouwen, bewogen had.

Scotland Yard en het kabinet achtten dat zo'n trip aan gevaren bloot gesteld zou zijn en men wicht geen risico lopen. De gevaren werden niet nader genoemd.

Engeland werd geschokt door deze schijnbedreiging van zijn beminde prinses.

Het is lang geleden dat dit klein democratisch eilandje iets dergelijks had beleefd. Tot aan de oorog bewogen de leden van de Koninklijke familie zich vrij rond en verkeerden onder de gewone bevolking. Hun bescherming was overigens zeer beperkt.

Het was leuk te zien hoe koningin Mary en andere leden van de koninklijke familie door de straten liepen. De Prins van Wales bestuurde zijn eigen wagen zowel overdag al sdes nacht en had nooit escorte.

Toen wijlen Koning George V en koningi nMary in 1911 naar India gingen om daar tot keizer en keizerin gekroond te worden, reden zij in een open landauer door de straten van de hoofdstad Calcutta. De bevolking was te hoop gestroomd en juichten hun vorsten toe, zelfs kwamen zij zo dichtbij om toch maar het lichaam van de koning en koningin aan te kunnen raken.

De politie wille de menigte verdrijven, maar de koning verbood zulk en nam glimlachend deze huldeblijken in ontvangst.

Velen in Londen zijn teleurgesteld nu de rijtoer — traditioneel bij koninklijke huwelijken — geen doorgang kan vinden. Scotland Yard zal uitgebreide voorzorgsmaatregelen treffen ter beveiliging van de koningskinderen op hun weg van het paleis naar de Westminster Abbey.

Zoals gewoonlijk zullen de ramen, waarachter men de stoet voorbij kan zien trekk , tegen hoge prijzen verhuurd worden. De politie weet echter precies wie achter deze ramen zal plaats nemen, ook de gehele straat staat onder scherpe bewaking.

TSJECHOSLOWAAKSE SOCIALISTISCHE PARTIJ.

De Tsjechoslowaakse sociaaldemocraten maakten bekend, dat zij zich tot één nationale partij hebben samengesmolten en zij hun strijd zouden voortzetten tegen een vermenging met de communisten. Tot nu toe had de Tsjechische partij afdelingen in Bohemen, Moravië en Slowakije. De proclamatie werd gepubliceerd in het officiële blad van de partij en deede als reden mede, dat de versmelting tot doel had de Slowaakse socialisten naar voren te halen als een Arbeiderspartij. De verbinding met de communisten op economisch gebied werk verbroken. Bij de laatste verkiezingen behaalden de verschillende socialistische partijen 90.000 stemmen en de communisten 94.000. De sociaaldemocraten spraken nu de verwachting uit, dat zij de vele Slowaken zullen aantrekken, die kommunistische stemden, omdat zij niet wisten wat een Arbeiderspartij was.

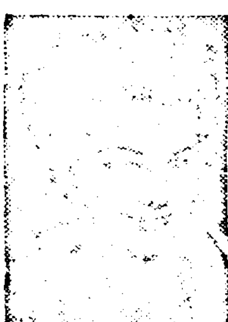
De proclamatie, die gericht was tot idereen, die van goede wille was, sprak zich ook uit over de ontevredenheid der sociaal-democraten met het programma van het communistische Inlichtingenbureau. Het betreurde het gebrek aan vrede in de wereld van heden. De minister van Handel Buhumil Lausman verdedigde het korte verbond met de communisten, maar zeide, dat de nieuwe sociaaldemocratische partij getrouw aan het vaderland een programma zou volgen van burgerlijke vrijheden.

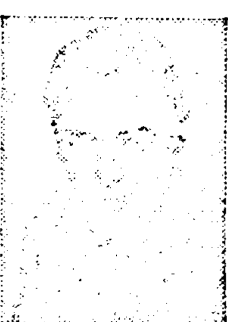
DE „PRAVDA" EN BRAZILIË.

Het communistisch blad „Prapda" had critisch commentaar op de houding van de president van Brazilië ten opzichte van het artikel over de verbreking van diplomatieke relaties tussen Brazilië en Rusland, welk artikel verscheen in de „Gazett".

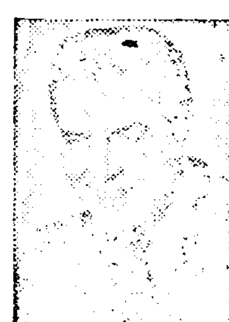
In zijn artikel in de „Pravda" schreef M. Marin, dat Brazilië als argument aanhaalde, dat „Gazette" het officieel orgaan was van de Sovjet-regering. Dit blad drukte in de maand September een artikel af van Boris Gorbatov, die een vergelijking maakte met Truman. Een protest hiertegen gedaan door de Verenigde Staten, werd door Moskou verworpen.

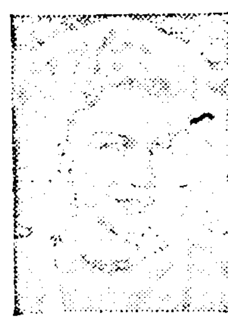
„Pravda" schreef, dat Brazilië gehoorzaam de bevelen van zijn buitenlandse „baas" navolgde zoals bv. het verbreken van diplomatieke relaties met Rusland. Met deze actie, alsdus de Pravda, is Brazilië een slaaf geworden die de rol van lijfknecht moet spelen, wat niet in het nationaal belang van het land is. Het blad meldde nog dat het artikel in de „Gazette" enige beelden weergaf uit de in het verleden gevoerde politiek van Brazilië.

ANNE BAXTER

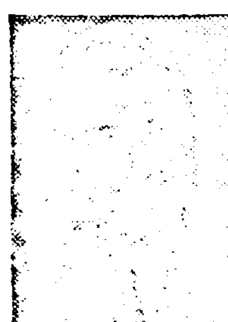

ALAN LADD

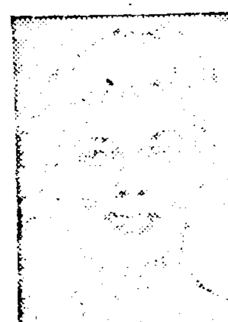

LIZABETH SCOTT

RAY MILLAND

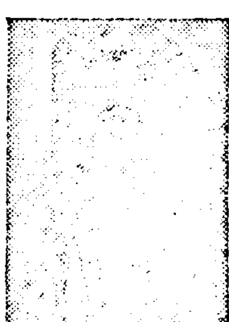

JOAN CAULFIELD

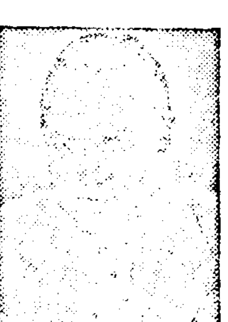

GARY COOPER

SONNY TUFTS

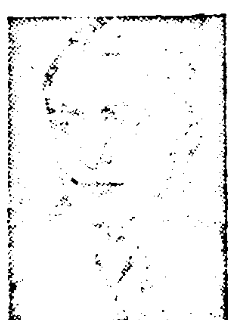

PAULETTE GODDARD

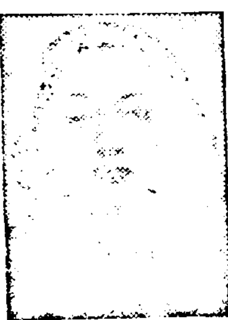

WILLIAM HOLDEN

JOAN FONTAINE

BOB HOPE

BARBARA STANWYCK

MACDONALD CAREY

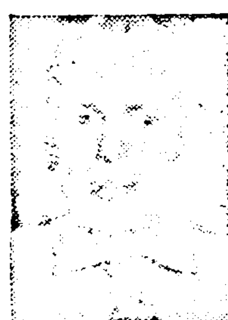

DOROTHY LAMOUR

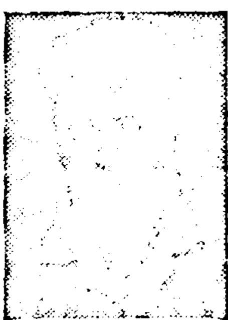

CECIL B. DeMILLE

BETTY HUTTON

BING CROSBY

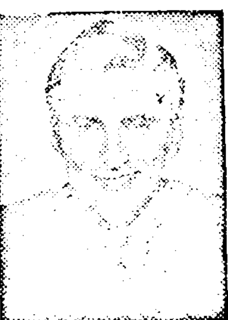

VERONICA LAKE

JOHN FARROW

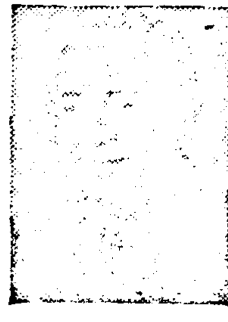

BURT LANCASTER

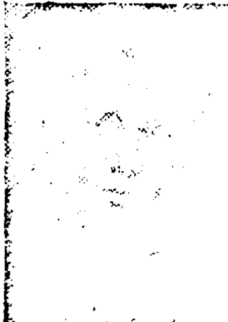

JOHN HODIAK

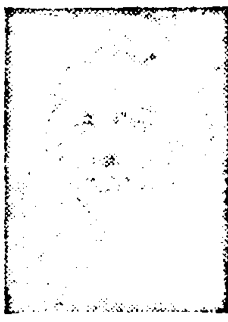

MARLENE DIETRICH

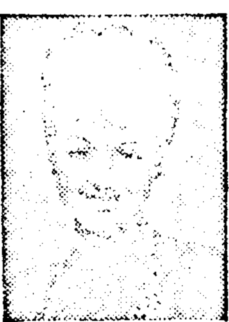

KIRK DOUGLAS

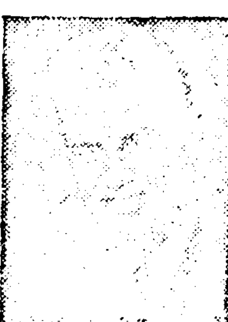

TERESA WRIGHT

CECIL KELLAWAY

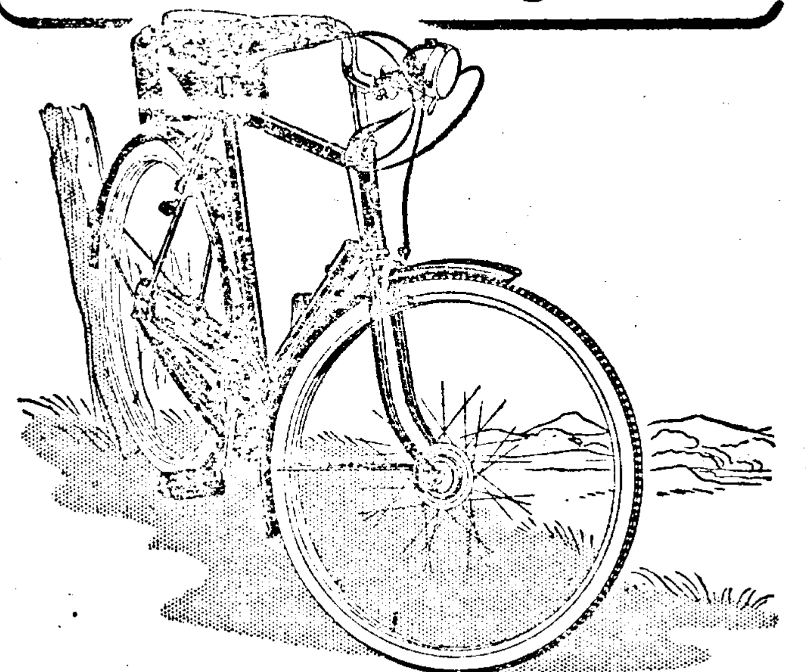

DOUGLAS DICK

KRISTINE MILLER

OLGA SAN JUAN

STERLING HAYDEN

DIANA LYNN

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN:

C.P.I.M.

Telegram Afdeling: tel. 307 na 23 uur J. Korevaar, tel. 255; of 843/844 Hotel.

Personeel Afdeling: J. G. Borreman, Negropont 74 A, tel. 525.

Materialen Afdeling: W. Batelaan, Hotel, kamer 38, tel. 843/4

C.S.M.

Rederij: J. G. Pruis, tel. 606.

Scheepsagentschap: 8 — 23 Office, tel. 458 — 551; 23 — 8 P. C. Heitlager, tel. 288.

Dok Afdeling: A. de Klerk, tel. 839.

Bioscoopprogramma: Theater Asiento: „Johnny Apollo". Toegang boven 16 jaar.

Onde geteekende verklaart hierbij, dat hij niet aansprakelijk is voor schulden gemaakt door zijn echtgenoote.

F. G. Summerville.

Familie L. Daniels-Dittmar

roepen hiermede bij hun vertrek naar Nederland hun vrienden en bekenden een hartelijk vaarwel toe.

a/b. M. S. Paraguay.

Een wijkend Volk.

De Creolen in Suriname.

Voor de radio hield de heer R. D. Simons de volgende interressante rede:

„Een wijkend volk" zou de titel kunnen zijn van hetgeen waarvoor ik heden Uw aandacht wil vragen.

Ik ontving het Beknopt Handboekje betreffende Suriname, dat in Mei jl. door de Gouvernements-Secretarie werd samengesteld.

Laarin vinden wij ook de cijfers van de verschillende bevolkingsgroepen. Alvorens die na tegaan en conclusies te trekken, zij het volgende opgemerkt naar aanleiding van de rubriek, „inboorlingen", waaronder worden verstaan zij, die wij in Suriname Creolen plegen te noemen.

Letterlijk betekent Creool: niet gekocht, het is het Portugese woord Crioulo, dat van Brazilië uit in de tegenwoordige betekenis ingang vond.

In Suriname werden vroeger met Creool aangeduid de in het Land geboren slaven, in tegenstelling met de aangevoerde Afrikanen, de z.g. Zoutwater-negers.

En verder het in Suriname geboren vee.

Nu nog spreekt men van Creoolse vee ter onderscheiding van de aangevoerde runderen.

Sommigen willen thans onder Creolen verstaan allen, die in West Indië geboren zijn, al is het ook gedurende een nog zo kort verblijf der moeder aldaar. Als staatsrechtelijk bij het „jussoli" het geval is, wordt eenvoudig met de geboortegrond rekening gehouden.

Andere duiden met Creool aan de nakomelingen van reeds langere tijd in Zuid Amerika gevestigde personen. In Suriname pleegt men het woord Creool nog meer te beperken en noemt men alleen Creolen de nakomelingen der oude Joodse bevolking, der vroegere slaven en de door vermenging ontstane personen, in Suriname kleurlingen genoemd.

Een Brits Indiër of Javaan zal men geen creoro noemen al zijn de voorouders al drie kwart of een halve eeuw geleden in Suriname aangekomen.

Ook in officiele stukken vinden wij verschil gemaakt. Daar worden als „inboorlingen" vermeld, wat men Creolen noemt en daarnaast vinden wij genoemd Brits-Indiërs, Ned.-Indiërs, Chinezen enz.

Ik heb nu om een vergelijking te kunnen maken de cijfers voor 1922 opgezocht en wij kunnen de vraag beantwoorden. „Hoe is de verhouding nu en hoe was die een kwart eeuw geleden?"

Eerst de cijfers van ultimo December 1946.

Europeanen in Nederland geboren	961
Europeanen elders geboren	648
Inboorlingen	78.873
Ned. Indiërs	34.542
Br. Indiërs	57.872
Chinezen	2.375
Anderen	2.609
totaal	177.880

Nu 1922.

Europeanen in Nederland geboren	717
Europeanen elders geboren	679
Inboorlingen	55.138
Ned. Indiërs	18.529
Br. Indiërs	30.530
Chinezen	1.313
Anderen	4.027
totaal	110.933

Voor beide jaren zijn buiten beschouwing gelaten de Indianen en Bosnegers, wier aantal nu op resp. 3700 en 22000 wordt geschat.

Een beschouwing dezer cijfers doet zien, hoe de Creolen relatief achteruit gaan en de Br. Indiërs sterk toenemen en dat wel door natuurlijke aanwas.

Immers reeds in 1918 werd de Br. Indische immigratie stop gezet. De toename van het aantal Javanen is toe te schrijven aan de geregelde aanvoeren, ook na 1922.

De natuurlijke aanwas voor deze groep is ongeveer gelijk als bij de Creolen.

Bij de Br. Indiërs is het geboorteoverschot in sommige jaren twee maal zo groot als bij le Creolen en bij de Javanen.

In 25 jaar is de bevolking van Suriname gegroeid van 111.000 tot 178.000, een toename met 60%. De Creolen kwamen van 55.000 op 79.000, dat is een toename van 44%; beneden het gemiddelde dus.

De Br. Indiërs daarentegen van 30.000 op 58.000, een toename met niet minder dan 93%.

Wanneer wij de Creoolse bevolking stellen tegenover Br. Indiers plus Ned. Indiers dan vinden wij voor 1922 55.000 Creolen tegen 50.000 Aziaten.

Voor 1926 zijn deze cijfers 79.000 en 92.000. Van 5000 Creolen meer nu 13.000 Creolen minder.

Als wij nog steeds de Bosnegers buiten beschouwing laten, dan is de bevolking van Suriname „om". De nakomelingen van de uit Afrika gekomenen zijn in de minderheid geraakt bij de Aziaten. En ook als wij de Bosnegers wel doen meetellen, is die meerderheid der eerstgenoemde bijna uitgewist.

Nemen wij al een de Creolen en Br. Indiers in beschouwing, dan telden zij in 1922 tezamen 86.000 zie'en, waarvan 64% Creolen en 36% Br. Indiërs. In 1946 tezamen 137.000 personen, waarbij de Creolen terugliepen van 64% tot 58% en de Br. Indiers stegen van 36% tot 42%.

Er is m.i. niets, dat er op wijst, dat in dit proces verandering zal komen. Het verschil zal steeds groter worden ten faveure van de Br. Indiers, die niet alleen numeriek, maar economisch en intellectueel een krachtig vooruitgang vertonen.

Zo zien wij, hoe de nakomelingen van hen, die door hun arbeid — en voor de emancipatie hebben gelegd voor de opbouw van Suriname in de minderheid geraken bij de nakomelingen van hen, die ruim twee en een halve eeuw later in het land zijn gekomen.

Deze laatsten hebben zich hun ruimere en betere plaats verworven door hard werken, spaarzaamheid en energie, doch dit doet niets af dan de onloochenbare feit: het Creolen-volk van Suriname is een wijkend volk. Moge de begeerte om in andere opzichten stand te houden leiden tot krachtig streven en vaste wil.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „The French Key" 7 en 9 uur.

ROXY: „Mr. Lucky" 7 en 9 uur.

CINELANDIA: „The truth about murder" 8 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van wijkverpleging wordt tot en met 26 October as. waargenomen door Zuster Langemeyer, Passanggrahan, telefoon 1227.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 24 October as. worden waargenomen door: Botica Centraal (Otrabanda) Bredestr. 45, tel. 2281 en Botica Wilhelmina, Hendrikplein 7, tel. 2380.

CUROM:

Dinsdag: 18.30 Uitzending voor de kleintjes (N.); 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Operamuziek; 20.00 Nieuws; 20.15 Gev. operette muziek; 20.45 Tropical Soul; 21.30 De wereld schrijft; 21.35 Meesterwerken van onze tijd; 21.55 Nieuws.

Woensdag: 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 Master's Music Room.

CURAÇAO

DE DEVIEZENQUAESTIE.

De Kamer van Koophandel zond het volgende telegram aan John Menge.

Spoed voor Menge stop Kamer Koophandel u unaniem voorgedragen als lid Curaçaose delegatie welke Nederland zal assisteren in besprekingen British Treasury inzake dollarvoorziening Curaçao stop Kamer neemt het volgende standpunt in hetwelk naar zij vertrouwt u tot uiterste zal verdeligen dubbelpunt Curaçaos guldens zullen allen beschikbaar worden gesteld ten eerste wanneer hiervoor in de plaats dollars op gelijkstaande valuta worden gestort ten tweede wanneer naar het oordeel van de Curaçaose Bank hiervoor Nederlandse guldens kunnen worden aangenomen stop Onder geen voorwaarle zullen stortingen in ponden worden geaccepteerd en huidig pondensaldo zal geleidelijk worden geliquideerd al naar gelang normale transacties zulks meebrengen stop Tevensverzoeken wij u bij de betrokken autoriteiten met klem aan te dringen stappen te nemen losmaking Curaçao monetair accoord door spoedigste opzegging clausule artikel 12 stop Gaarne telegrafische bevestiging.
Voorzitter W. F. G. Mensing.
Secretaris T. H. A. C. Beaujon.

DE COMMISSIE NAAR NEDERLAND.

Naar wij van officiële zijde vernemen heeft de waarnemend Gouverneur Dr. C. Suthoff de volgende leden benoemd voor de financiële Commissie, welke de Nederlands regering zal assisteren bij de onderhandelingen met de bank van Engeland:

Mr. H. J. M. Hoogeveen, voorzitter: T. Th. F. Kraft, lid secretaris, W. R. Plantz, John Menge en Alex Curiel leden.

IATA CONFERENTIE EEN SUCCES.

De bijeenkomst van de International Air Traffic Association te Rio de Janeiro is een succes geweest.

Er is meer bereikt dan men verwacht had. Het werk van de meer dan 300 afgevaardigden van luchtvaartmaatschappijen uit alle delen der wereld die dag aan dag tot diep in de nacht hebben vergaderd, is bekroond geworden door een internationale overeenstemming op velerlei gebied."

Aldus de heer L. F. Bouman, directeur van het Westindisch Bedrijf der KLM, die Vrijdag 17 October via Trinidad uit Rio te Curaçao terugkeerde.

De drie „Traffic Conferences", die practisch alle luchtvaartmaatschappijen ter wereld omvatten, zowel als de „General Assembly" kwamen bijeen in het Quitandinha Hotel te Petropolis, een voorstad van Rio, terwijl de vergaderingen van het Executieve Committee te Rio zelf werden gehouden.

De besproken onderwerpen betroffen talloze vervoerstechnische vraagstukken, waarbij o.m: de standaardisatie van vervoersbiljetten en vrachtbrieven ter sprake kwam.

Een van de sprekendste resultaten van deze bijeenkomst is dat de plaatsbewijzen van alle luchtvaartmaatschappijen over de gehele wereld uniform zullen worden. Men verwacht deze standaardisatie voor 1 Juli 1948 voltooid te hebben.

De officiële afgevaardigden van de KLM waren: Dr. A. Plesman, president-directeur en de Heer Hans Martin, directeur-vervoer.

De heren L. F. Bouman, F. von Balluseck en C. A. Driessen traden op als woordvoerders voor de KLM in de drie Traffic Conferences.

Verschillende andere experts waren als adviseurs aan de KLM delegatie toegevoegd.

BURGERLIJKE STAND.

Stadsdistrict.

Geboren: Antonia, Virginia Rosa d; Magdalena, Ursula Martir z; Vanblarcum, Paulina Concepcion echtg. v. Martis, F. S. z; Kalkman, Leentje Cornelia echtg. v. van der Bie, J. d; Sint Hill, Iris Elfriede echtg. v. Lijde, W. M. z; de Vries, Lamberta Maria echtg. v. Stevens, S. W. M. d; de Capadose, Willy Emelie echtg. v. Glans, C. Th. O. z; Baptista, Columba echtg. v. de Castro, G. z; Scoop, Catharina Fulgencia z; de Jesus, Petra Gregoria echtg. v. Fecunda, E. O. M. z; Cardoze, Ninfa Concepcion echtg. v. Kramer, J. H. d; Kirindongo, Virginia Coleta d; de Hertogh, Antonia Johanna echtg. v. van Brederoode, W. J. d; Janga, Prisca Delfina d; Notenboom, Anna echtg. v. Hilgersom, D. d; Schob, Maria Magdalena echtg. v. Zefrin, B. B. d; Ritfeld, Edwardina Adolfina echtg. v. Gemerts, J. R. d; Gomes, Maria Ilda echtg. v. Gomes Bravio, J. z; de Jesus, Maria Elisabeth echtg. v. Murray, J. R. d; Cooks, Edith d; Jacobs, Gregoria echtg. v. Bonafastia, J. A. z; Kwidama, Maria Amelia echtg. v. William, A. B. z; Sibbily, Marie Louise Albertha echtg. v. Mootoo, Ch. E. z; Job, Cila Martina d; Richardson, Lilas Rose Agnes echtg. v. Gorsira, J. E. d; Scorea, Florencia Sabina echtg. v. Zimmerman, N. J. z; Medema, Juanita Apolonia d; Janse, Julia Eustacia d; Mercelina, Hilda d; Schoobaar, Sirfia echtg. v. Regales, F. C. z; Russmann, Anna Catharina echtg v. Gruning, V. M. z; Hanibal Estella Winifred echtg. v. Carrington, G. E. z; Alders, Helena echtg. v. Groendijk, I. d; Koffil, Virginia Candelaria echtg. v. Lourens, Bernardo F. z; van der Logt, Catharina echtg. v. Coenen, J. z; Petronilia, Diega Confesor echtg. v. Brenet, J. M. z; Apostel, Guillermina Escolastica echtg. v. Pandt, C. E. z.

Ondertrouwd: Dugan, Henry James en Ahlstrom, Florence Lillian; Lobato, Waldo Richard en Rugbondung Sing, Ina Norine Etwarie; Quirindoongo, Jorge Elogio en Valdez, Eufemia; Kalvino, Carlo Marie en Croes, Vilma Theresita; Westerlaken, Jan en de Windt, Eligia Teresa; Shepherd, Arthur Wilbert en Williams, Ann Louisa; Lourensz, Elmer Milo en de Frias, Lidia Maria; Lopez, Marcelino Isidoro en Castro Trina Endalesia: Eland, Gijsbert Adrianus en de Kievit, Maria Lena.

Gehuwd: Suhar, Favel en Cheisi, Dora; Elisabeth, Rudolfo Victor en Pelegrim, Calista Maria.

Overleden: Alberto, Johan Francisko echtg. v. Leocadia, H. M. 69 j.; Merenciana, Marlène Victoria 3 j.; Manuela, Cleodor Marselino 51 j.; Vlijt, Marcolino Pablo echtg. v. Martijn, A. 40 j.; Kamperveen, Antonius Ferdinand Maria echtg. v. van Doorn, C. E. 40 j.; De Sola, Dolorita Elaria wed. v. Welhous, J. R. 79 j.; Schoop, Nicolas Agustin echtg. v. Ursulita, S. R. 26 j.; Lourens, Catharine Petronilia 89 j.

Tweede district.

Geboren: Job, Telma Maria echtg. v. Gosepa, J. F. z; Statia, Emerita Celadonia echtg. v. Kleinmoedig, L. N. z; Jacobus, Ilodia Amable echtg. v. Nicolina, P. O. z; Phelipa, Sarah Maria echtg. v. Margaretha, M. A. d; Phelipa, Sarah Maria echtg. v. Margaretha, M. A. d; Godfried, Edna Paulina echtg. v. Anita, S. D. P. d; Nahr, Virginia Maria echtg. v. Alves, V. M. z; Nahr, Virginia Maria echtg. v. Alves, V. M. z; Pisas, Remilia Manuela echtg. v. Loo, A. B. d; Damasco, Julianita Francisco echtg. v. Bibiana, J. A. z; Selassa, Petra Josefina d; Binafacia, Johana Juliana z; Seferina, Maria Luisa b; Eugenia, Eufrasia Virgin d; Obispo, Julia Marcela d; Rijke, Simona Narcisa echtg. v. Cyntje, O. A. d; Polonius, Rosa Salomé echtg. v. Calmes, J. J. z; Clementia, Aurelia Juanita d.

Ondertrouwd: Pannefiek, Ismael Eliseo en Elsevijf, Gladys Hermina; Petronia, Luis Ricardo en v. Faneijte, Thomásia Confesor; Gerard, Esteban Martins en Panneflek, Rosalita Damiana; Cordelia, Efrain Emiliano en Leer, Angela Virginia; Zimmerman, Milano Pedro en Henriques, Theodora Hildegarda; Dammers, Eusebio Obispo en Moralez, Victorina Maria; Koenen, Willem Frederik en Jetung, Mary Louisa Edith; Joaquin, Victoriano Arcadio en Dimie, Constancia Carmen.

Getrouwd: Dorand, José Maria en Bregita, Ramona Nonata.

Overleden: Delle, Felisia Poulonia 75 j.; Martina, Grerigorie Paula wed. v. Doràn, J. F. 74 j.; Martina, Dionicius Franciskoe echtg. v. Eustacia, L. E. 73 j.; Statia, Juliana Martires echtg. v. Kleinmoedig, A. P. 36 j.

EEN FAMILIE-AFFAIRE BIJ METRO-GOLDWYN-MAYER

Bij Metro-Goldwyn-Mayer is een hele familie aan het filmen geslagen en wel voor een rolprent onder de titel „The Pirate". Vincente Minelli is de producer van deze technicolor en toen er een kind van ongeveer een jaar in moest optreden, nam hij zijn 14 maanden oude dochter Tiny Liza. Het kind moet het nichtje van de vrouwelijke hoofdrolspeelster. Judy Garland, uitbeelden. Nu is Judy Garland de vrouw van bovengencemde producer en dus de moeder van Tiny Liza, maar in de film is zij de moeder niet, maar de tante, en heeft het kind een andere moeder. Maar buiten de studio's is haar tante weer haar moeder en die lastige boze producer is haar vader...... zoek het maar uit! Wij zeiden U toch al dat het een familie affaire is! Daarin moet men zich nooit mengen.

THOMAS MANN VERFILMD

Thomas Mann, de Duitse schrijver, die thans in Nederland vertoeft, en die Amerika als zijn werkelijke vaderland beschouwt, heeft onlangs zijn eerste filmverhaal aan Hollywood verkocht. Het heet „The woman of a hundred faces". (De vrouw met de honderd gezichten.)

HIJ WERD DUURDER IN 10 JAAR.

Robert Siodmak is een van de regisseurs die het hem steeds „doen".

Tien jaar geleden maakte Siodmak een „full-length film onder de titel „Menshen am Sontag" een eenvoudige geschiedenis van 4 mensen, die een dagje „uit" waren. Deze film, die door de uitstekende kwaliteiten terecht kwam in het museum voor moderne kunst te New York, heeft precies 1.500 dollar gekost.

In het daarop volgend decennium maakte Siodmak steeds meer films en werd hoe linger hoe beroemder. Dat openden hem de brandkasten en cheque boeken der film-magnaten.

Nu, 10 jaar na zijn film „Mensen op Zondag", regisseerde hij de film „The Spiral Staircase" voor de R.K.O. Deze rolprent met Dorothy McGuire, George Brent en Ethel Barrimore in de hoofdrollen, welke binnenkort ook hier te landen zal worden uitgebracht, onder de titel „De Wenteltrap", kostte maar liefst 1.500.000 dollar. In tien jaar tijd dus is Siodmak 1000 maal zo duur geworden! En dan te denken dat er geen prijsbeheersing is in Hollywood die het leven duur maakt......

VERENIGING VAN CURACAOSE STUDENTEN AMSTERDAM.

Op 13 October jl. hield de afdeling Amsterdam van de Vereniging van Curaçaose Studenten een vergadering waarin de voorzitter, de Heer L. W. Statius van Eps, een verslag uitbracht van zijn reis naar Curaçao, waarbij vooral de nadruk gelegd werd op het bewijs van waardering voor onze vereniging, dat hij daar van verschillende kanten mocht ondervinden, zoals bijvoorbeeld van de kant van het Curaçaose bestuur, de pers en andere instanties. Vooral de belofte van Zijne Excellentie den Gouverneur om onze vereniging om advies te vragen bij het instellen van een nieuw beurzenstelsel voor Curaçaose jongelui kan als een groot bewijs van vertrouwen worden beschouwd.

Ook de bereidwilligheid van de redacties van de „Beurs- en Nieuwsberichten" en de „Amigoe di Curaçao" om geregeld berichten over onze vereniging te publiceren moet toegejuicht worden, daar immers hierdoor de band die de Curaçaose jongelui in Nederland met het gebiedsdeel verbindt, door de grotere bekendheid in Curaçao met hun activiteiten hier, versterkt wordt.

EXAMENS.

Geslaagd voor het aanvullend Staatsexamen Latijn en Grieks: de Heer P. L. de Haseth.

Geslaagd voor het Propaedeutisch Examen Medicijnen: de Heer A. Kreps.

De gevaarlijke gek in de mens

Maar de hoop is onuitroeibaar

Maar de hoop is onuitroeibaar.

De reis door Duitsland voert tot verbijstering. Men kan het zich niet zo verschrikkelijk hebben voorgesteld, dat de werkelijkheid de voorstelling niet nog altijd overtreft. Wanneer men die verbijstering, die zich geleidelijk aan van u meester maakt, achteraf gaat analyseren, dan blijkt ze wel door de eindeloos lijkende keten van ruïnes, waar de trein u langs gesleept heeft, veroorzaakt te zijn, maar toch niet zo zeer die ruïnes zelf te betreffen, a's wel hem, dieze bewerkt heeft: de mens. Die mens, over wie men verbijsterd staat, is geen Duitse mens of Russische, Engelse, Amerikaanse. Men kan zelf hebben afgeroepen, maar met dit vast te stel'en is men er niet. De vraag is dan nog open gebleven, of men zich tot het voltrekken van zulk een gericht mag laten brengen. De Duitsers hebben dit uitgelokt, maar de geallieerden hebben dit gedáán.

Doch wij willen de Duitsers niet verdedigen en de geallieerden niet beschuldigen; wij willen alleen maar zeggen, dat men ten aanschouwen van die onmetelijke verwoesting in Duitsland niet meer in nationaliteiten of rassen denkt, maar de mens als zodanig in het geding brengt. Als men tot de kern van zijn verbijstering doordringt, ontdekt men, dat men overhoop ligt met zichzelf, dat men tegenover de verwoestingen met zichzelf geen raad weet uw menselijke staat benauwt u, is u tot een obsessie bijna geworden, aldus Mr. Jan Derks in „De Tijd".

En dat is ook de diepste grond van het pessimisme, waartoe men gedurende de reis door Duitsland vervalt. Men kan niet geloven, dat een verwoesting op zo grote schaal en dermate grondig in minder dan vijftig jaar enigszins ongedaan kan worden gemaakt. En men kan niet geloven, dat, zolang die verwoesting niet enigszins ongedaan is gemaakt, er in Duitsland een normaal leven mogelijk is, zoals men dat als een voorwaarde moet beschouwen niet slechts voor lichamelijke, maar ook voor geestelijke en morele gezondheid. En men kan niet geloven, dat Europa tot rust en bloei kan komen, wanneer een zo groot en zo centraal deel ervan zo ziek is. En als men dan nog weet, dat deze verwoestingen zich waarachtig niet tot Duitsland beperken, maar reiken tot aan de Wolga...... Reden te over voor pessimisme. Maar het ontermant u ook en vooral, want dat haakt het diepst, omdat die waanzinnige verwoesting, die men aanschouwt, de mens doet kennen als een gevaarlijke gek.

Door Duitsland reizend, gaat men geloven, niet slechts, dat het met Duitsland gedaan is, maar ook, dat het met Europa gedaan is, en ontwaart men achter de opkomst van andere werelddelen ook reeds hún neergang, die men niet anders kan zien dan als onvermijdelijk.

Of kan die gevaarlijke gek in de mens bedwongen worden?

Op welke vraag men als katholiek natuurlijk „ja" moet antwoorden. Dat wil zeggen: men moet aannemen, dat de mogelijkheid er is. Maar men behoeft niet aan te nemen, dat de mensheid die mogelijkheid zal aangrijpen.

Geconfronteerd met de waanzin, die het verwoeste Duitsland openbaart, heeft men er geen of weinig hoop op. Dat wil zeggen: op het moment zelf der confrontatie. Maar zelfs zulke ontstellende beelden, waarvan men zou veronderstellen, dat zij u voor altijd ingeprent waren, verbleken betrekkelijk snel. De hoop daarentegen is onuitroeibaar.

De hoop is onuitroeibaar. In Keulen had onze trein twee uur oponthoud. De Duitsers zijn altijd nachtreizigers geweest; men trof in Duitsland ook vroeger de wachtkamers 's nachts vol mensen. Maar in Keulen zijn die wachtkamers thans naargeestige spelonken en de mensen — mannen, vrouwen en kinderen; wij schatten hen op een duizendtal — liggen er tegen de plavuizen aan, door en over elkaar heen, in de gore stank der armoede, een lucht, die u als een walm op de borst slaat.

De meesten van hen slapen niet, houden enkel maar de ogen gesloten. Als zij ops'aan is er geen ontwaken in; men ontmoet een onsverschillige, doffe bik, die langs u heenglijdt en waarover zich de oogleden dan weer sluiten, traag, lusteloos; wat die ogen zien, is, of zij nu geopend of gesloten zijn, hetzelfde, denkt men: zij verliezen zich in de grauwheid van een bestaan, waarin men zeult met een zak aardappels of een zak bieten langs wegen, die men maar gaan moet, werktuigelijk, in een soort bewusteloosheid; hoe minder men opmerkt, hoe minder men lééft, hoe beter. Maar ergens, en al is het heel laag, brandt toch nog de hoop. Want anders houdt men met zeulen op en legt men zich neer om te sterven. Hier ligt men neer, om straks weer verder te zeulen.

Op het verlaten perron snerpt plotseling een politiefluit. In het licht van een der schaarse lampen verschijnt een vrouw in donkerblauw uniform, een politieagente. Zij staat een ogenblik stil als om zich te oriënteren; dan loopt zij snel uit de lichtcirkel weg. Een ogenblik later verschijnt ze er weer in: ze houdt een meisje vast van vijftien, zestien jaar, een kind met vettige, sluike haren, een groen-bleek gezicht met blauwe wallen onder de ogen, een gore, verraffelde trui aan. Een Duitse medereiziger antwoordt op onze vragend blik met een obsceen gebaar.

Als wij wakker worden, daagt de morgen over het onvolprezen Rijndal. Er kan een ogenblik de illusie zijn, dat wij op weg zijn naar Rome, vóór de oorlog, toen alles nog goed was. Goed? Nee, alles was al verkeerd, maar alles moest nog gebeuren. En de hemel weet, dat toen de oorlog uitbrak, wij dat voelden als een bevrijding. Het kón zo niet langer, dachten we.

Daar zijn ze weer, de verwoeste huizen, de puinhopen. Oorlog is onvermijdelijk worden, maar oorlog lost niets op. Oorlog maakt alles nog moeilijk.

De Rijn stroomt zo rustig in parelmoeren glanzen. Een hengelaar in een roeibootje werpt zijn tuig uit. De hoop is onuitroeibaar.

Ergens in een der verwoeste plaatsen langs de Rijn een allée van oude bomen, ongedeerd. Vreemde gedachte in de vroege morgen: dat zij gespaard is gebleven, opdat in de late avond de jeugd er hand in hand zal De hoop is onuitroeibaar.

Corruptie en opportunisme beheersen openbare leven in Oost Duitsland

Ministers en S.A.-communisten spekken eigen zak.

De Sovjet-Russische autoriteiten in Oost-Duitsland en mèt hen hun communistische vrienden zijn doodongelukkig in verband met het feit, dat tienduizenden Duitsers voor de paradijselijke toestanden in de Sovjet-zone zo weinig waardering tonen en het land, waar al e macht en rijkdom in handen zijn gelegd van het volk, opgegeven voor het Westen, dat door het Amerikaans kapitalisme wordt uitgebuit. Om deze misleiden van hun noodlottige plannen af te houden, hebben zij de grenspolitie versterkt en op alle belangrijke verkeerspunten wachtposten opgesteld, zonder dat deze maatregel tot nu toe echter tot een noemenswaardige vermindering van de stroom vluchtelingen heeft kunnen leiden.

Massale vlucht naar het Westen.

Het is niet alleen de gewone man, wiens naam óndergaat in de anonimiteit van een rond getal, die de tocht naar het Westen onderneemt. Met hetzelfde streven bezield, schijnen ook communistische kameraden te zijn, die als beheerders van de rijkdommen van het volk als hoge ambtenaren en zelfs als ministers de wijk naar het Westen nemen. Soms zijn het ideële motieven die hen tot het stellen van deze riskante daad aansporen, soms ook de vrees voor gevangenis, omdat zij bij het beheer van de rijkdommen van het volk meer aan hun eigen, dan aan 's volks rijkdommen hebben gedacht.

Vooral de ambtenaren van het land Thüringen schijnt de grond te heet onder de voeten te worden. Allereerst verdween de communistische staatssecretaris, Staas die bij het binnenrukken der Sovjet-Russische troepen hoofd van de Thüringe volksstorm was geweest, benevens raadsheer bij de militaire rechtbanken. In Maart 1945 werd hij belast met het overbrengen der Gestapo-centrale in de Prins Albrechtstrasse naar het vliegveld Esperstedt.

De heer Staas kreeg van zijn communistische vrienden de gelegenheid tot herstel van zijn gezondheid naar Zwitserland te reizen, waar hij zich nu nog ophoudt, aldus ,De Volkskrant.'

Onveilige betrekkingen.

Staas' voorbeeld werd onmiddellijk gevolgd door de communistische „Regierungrat", Segall, die het maar veiliger vond de grote staat, die hij als perschef van het ministerpresidium had gevoerd, op te geven voor een problematisch verblijf in het reddende Westen. Hij werd opgevolgd door de vrijwel weer onmiddellijk ontslagen parlementsstenograaf Stief, die het had aangedurfd de communistische hoofdredacteur van de „Thüringse Abendpost", Kramer, wegens corruptie, crimineel verleden en lidmaatschap der S.A. aan te klagen.

De communistische radio-Weimar leverde daarop twee nieuwe perschefs, Rabethge en Frentzel. Eerstgenoemde moest reeds na twee weken het veld ruimen, terwijl laatstgenoemde op een morgen niet meer op zijn bureau verscheen en sindsdien spoorloos is verdwenen.

Het meeste opzien baarde ondertussen de vlucht van de communistische minister-president van Thüringen, prof. dr. Paul. Paul de vriend der arbeiders, voerde een weelderig leven in het Golfhotel te Oberhof, reed twee, door hun zeldzame pracht overal bekende, wagens en had vanzelfsprekend een eigen lijfwacht. Paul is verder bekend door zijn demonstratief vertrek uit München, waar hij met alle andere minister-presidenten van het federale Duitsland besprekingen zou voeren over de nijpende problemen van het ogenblik. Terwijl de Sovjet-Russische autoriteiten zich bij de voorgaande gevallen steeds op de achtergrond hebben gehouden, hebben zij nu alle krachten gemobiliseerd om kameraad Paul weer in handen te krijgen. Aan de Amerikaanse en Britse autoriteiten werd het officiëel verzoek gericht Paul uit te leveren, indien hij door hen zou worden gevonden.

Verrassingen.

Met al deze deserties zijn de zorgen der communistische partij in de Sovjet-zone echter nog niet beschreven. Daar het partijboek en niet bekwaamheid doorslaggevend zijn bij het verkrijgen van ambten en baantjes, wordt de communistische partij telkens voor onaangename verrassingen geplaatst. Te Dresden moest het hoofd van het bureau van voedselvoorziening wegens corruptie tot tien jaar tuchthuisstraf worden veroordeeld. Deze kameraad had dit baantje gekregen, ondanks het feit, dat hij reeds 18 maal was veroordeeld, waarvan één maal tot drie jaar tuchthuis. De genationaliseerde bedrijven, die zonder enige uitzondering onder het beheer van een communist zijn geplaatst, zijn bekende broedplaatsen van corruptie en zwarte handel.

De kunstzijde-fabrieken van Pirma, die vanzelfsprekend ook „in eigendom van het volk" zijn overgegaan, kochten bijv. 30 kg. industrie-platina en betaalden deze met 60.600 paar dameskousen, die in Berlijn voor 150 mark per paar werden verhandeld. De kameraden beheerders maakten op ieder paar kousen een winst van 91 mark.

Daar deze gevallen in toenemende mate bekend werden, werd van hogerhand een onderzoek gelast naar de boekhouding der genationaliseerde takken van industrie. Toen de accountants aan het werk togen, bleek echter, dat in 1200 van de 1500 genationaliseerde bedrijven geen regelmatige boekhouding aanwezig was. De poging om het volk te tonen, dat de genationaliseerde bedrijven geen bron van zwarte handel zijn, werd toen maar opgegeven.

Directeur gezocht.

Enige tijd geleden werd voor het boek- en bibliotheekwezen van het land Thüringen een nieuwe directeur gezocht.

Voorgesteld en benoemd werd natuurlijk de communist dr. Witsch. Het communistische blad „Thüringer Volk" begroette zijn benoeming met de woorden: „Hiermede is de in geheel Thüringen bekende dr. Witsch de mogelijkheid gegeven onveranderd zijn vruchtbare en scheppende werkzaamheid voor het boek- en bibliotheekwezen in Thüringen voort te zetten." Dezelfde dr. Witsch was echter sinds 1933 lid der NSDAP en der SA en kreeg van Sauckel de opdracht, de Ernst Abbe-boekerij in Weimar te zuiveren. Hij kweet zich zo goed van zijn taak, dat 36.000 van de 48.000 boeken werden verbrand. In 1944 richtte hij zich in een rondschrijven aan zijn medewerkers met de woorden: „In onvergelijkbare eensgezindheid staan wij achter onze Führer, die feitelijk over het zijn of niet zijn van het Duitse volk beslist."

Men zou deze voorbeelden tot in de treure kunnen herhalen en aanvullen.

Zij mogen echter reeds voldoende zijn om aan te tonen, dat de Sovjet-zone nog weinig paradijselijks biedt, ten minste voor het volk, dat door de communistische machthebbers niet minder brutaal wordt bedrogen dan door Hitler's bruinhemden.

NIEUWS IN HET KORT.

— Met ingang van 15 November is aan Prof. W. Schermerhorn en Max van Poll, leden van de Commissie-generaal eervol ontslag verleend.

— Nederland krijgt van de totaal opgespoorde hoeveelheid van goud, dat in Duitse handen gevallen is, gedurende de oorlog, maar eventjes 35.890 kg.

— H.K.H. Prinses Juliana en Z.K.H. Prins Bernhard zullen 18 November naar Engeland gaan om getuige te zijn van het huwelijk van de Engelse Kroonprinses Elizabeth.

—De Britse premier Attlee is uitgenodigd om de „herbepantingsdag" op het eiland Walcheren bij te wonen.

— De Nederlandse Scheepvaartsraad heeft aanbevolen de ontmagnetiseringsinstallatie van schepen nog niet te verwijderen, daar er nog steeds mijnengevaar aanwezig geacht kan worden. De explosie in April jl. was ook aan een magnetische mijn te wijten, 9 man werden daarbij gedood.

— De vulkaan Gedeh laat weer iets van zich zien, nl. asregen en zwaveldampen, ook gerommel hoort men, dat voorspelt niet veel goeds.

— Gisteren is het doodvonnis door de kogel voltrokken van de Japanse vice-admiraal Mitsjiaki, een der grootste oorlogsmisdadigers van Azië.

— De Philipsfabrieken te Eindhoven hebben een generator geconstrueerd van een millioen volt. Dit apparaat is bestemd voor de Oxford University, die er atomen mee gaan omzetten. Een indrukwekkende omzet.